

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1100-e/2016

VESZPRÉMI JÁRÁSBÍRÓSÁG

Postán, személyesen, f...  
szel: 944/10 b...  
2015. MÁJ. 30.  
2. 212

Tisztelt Al

Alulírott

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. § alapján, valamint az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja alapján az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos határidőn belül az alábbi

**alkotmányjogi panasz indítványt**

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az alábbiakban támadott, a Veszprémi Járásbíróság által hozott, 4.P.20.567/2015/11. sz., 2015. július 6. napján kelt ítélet, valamint a Veszprémi Törvényszék által hozott 2.Pf.21.230/2015/5. sz., 2016. február 4. napján kelt és részemre 2016. március 29. napján kézbesített ítélet alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel a határozatok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bek. rendelkezéseiben biztosított alapvető jogaimat.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. a) pontjában foglalt rendelkezés alapján az indítvány elbírálására a T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 27. § rendelkezésében, ill. az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja rendelkezésében jelölöm meg.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. a) pontjában, ill. az Abtv. 27. § a) és b) pontjaiban foglalt rendelkezések alapján a panasz benyújtására való jogosultságomat az alábbiakban jelölöm meg:

- A sérelmezett bírósági döntések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bek. rendelkezéseiben biztosított alapvető jogaimat.
- A jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem, sem rendes, sem rendkívüli perorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva.

A jelen indítványomhoz mellékelem a támadott bírósági döntések egy-egy másolati példányát.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 56. § (1) bekezdésére tekintettel mellékelem a kérelem tárgyában előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványom, valamint az indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalára vonatkozó nyilatkozatomat.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. c) pontjában foglalt rendelkezés alapján az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntéseket a Veszprémi Járásbíróság által hozott, 4.P.20.567/2015/11. sz., 2015. július 6. napján kelt ítéletében, valamint a Veszprémi Törvényszék által hozott 2.Pf.21.230/2015/5. sz., 2016. február 4. napján kelt ítéletében jelölöm meg.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. d) pontjában foglalt rendelkezés alapján a sérelmezett bírósági döntések által megsértett alaptörvényi rendelkezéseket az alábbiakban jelölöm meg:

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bek. rendelkezései.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. f) pontjában foglalt rendelkezés alapján **kérem a fent megjelölt sérelmezett bírói döntések megsemmisítését.**

Az Abtv. 52. § (1b) bek. b) és e) pontjaiban foglalt rendelkezések alapján az alábbiakban jelölöm meg az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmének lényegét, valamint az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság megsértette a bírósági eljárás tisztességes lefolytatásához és a per ésszerű időn belül történő befejezéséhez, valamint a jogvita pártatlan eldöntéséhez, továbbá a törvény előtti egyenlőséghez való alapvető jogaimat az alábbiak szerint:

- Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a Pp. 388. § (1) bek., valamint a Pp. 3. § (3) bek. szerinti tájékoztatási kötelezettségét. Az elsőfokú bíróság nem adott kellő időben tájékoztatást egyebek mellett az egyes eljárási – különösen a bizonyítási indítványok előterjesztésére, valamint a keresetváltoztatásra vonatkozó – határidők elmulasztásának jogkövetkezményeiről, továbbá a bizonyítási teherről.
- Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 389. § (2) bek. rendelkezését azáltal, hogy nem engedélyezte az elsőnek minősülő tárgyaláson, hogy a bizonyítási indítványomat előterjesszem. Ennek indokát a bíróság abban jelölte meg, hogy a bizonyítási indítványom előterjesztéséhez az I. r. alperes nem járult hozzá, holott a hivatkozott törvényi rendelkezés szerint az elsőnek minősülő tárgyaláson az alperes hozzájárulása nélkül is előterjeszthetem a bizonyítási indítványomat.
- Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 391/A. § (1) bek. rendelkezését azáltal, hogy nem engedélyezte az elsőnek minősülő tárgyaláson, hogy a keresetemet megváltoztassam. Ennek indokát a bíróság ugyancsak abban jelölte meg, hogy a keresetváltoztatáshoz az I. r. alperes nem járult hozzá, holott a vonatkozó törvényi rendelkezés szerint az elsőnek minősülő tárgyaláson az alperes hozzájárulása nélkül is megváltoztathatom a keresetemet.
- Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 391/A. § (4) bek. c) pontja rendelkezését azáltal, hogy nem engedélyezte az elsőnek minősülő tárgyaláson, hogy a keresetemet leszállítsam, illetőleg egy másik pertárgy vonatkozásában feleljem. Ennek indokát a bíróság szintén abban jelölte meg, hogy a keresetváltoztatáshoz az I. r. alperes nem járult hozzá, holott a hivatkozott törvényi rendelkezés szerint a keresetemet az I. r. alperes hozzájárulása nélkül nemcsak az elsőnek minősülő tárgyaláson, hanem azt követően is, a per folytatólagos tárgyalásán is, egészen a tárgyalás berekesztéséig leszállíthattam, vagy felelhettem volna. Ezen túlmenően, a Pp. 146. § (5) bek. rendelkezése szerint a kereset leszállítása nem minősül keresetváltoztatásnak.
- Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 391/A. § (6) bek. rendelkezését azáltal, hogy nem engedélyezte az elsőnek minősülő tárgyaláson, hogy a keresetemet kiterjesszem az eredetileg perbe nem vont alperesekre. Ennek indokát a bíróság szintén abban jelölte meg, hogy a keresetváltoztatáshoz az I. r. alperes nem járult hozzá, holott a hivatkozott törvényi rendelkezés szerint az elsőnek minősülő tárgyaláson az alperes hozzájárulása nélkül is kiterjeszthetem a keresetemet az eredetileg perbe nem vont alperesekre. A tárgyaláson perbe kívántam vonni a Veszprém Megyei Kormányhivatalt és a Veszprémi Törvényszéket, azonban az elsőfokú bíróság ezt a keresetváltoztatást az alperes hozzájárulásának hiányában nem engedélyezte.
- Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 387. § (3) bek. rendelkezését is, ugyanis nem engedélyezte az elsőnek minősülő tárgyaláson, hogy a keresetemet feleljem egymillió forintot meghaladó követeléssel. Ennek indokát a bíróság szintén abban jelölte meg, hogy a keresetváltoztatáshoz az I. r. alperes nem járult hozzá, holott a hivatkozott törvényi rendelkezés szerint a per

keresetváltoztatás folytán nem tartozna a kísértékű perek körébe, ezért a pert az általános szabályok szerint kellett volna folytatni.

- Az elsőfokú bíróság megsértette a kereseti kérelemhez kötöttség elvét azzal, hogy a döntés a kereseti kérelmem egyik tárgyát illetően nem tartalmazott rendelkezést, illetőleg a döntés indokolása alapján megállapítható, hogy a bíróság a kérelmem egyik tárgyát nem vizsgálta. Az elsőfokú eljárásban nagyrészt pernyertes lettem, az elsőfokú bíróság nagyrészt helyt adott a kereseti kérelmemnek, azonban a kérelmemet részben elutasította. Az ítélet indokolásából azonban nem megállapítható, hogy a kereseti kérelmemet elutasító rendelkezés pontosan mely kérelmeimre vonatkozik, illetőleg hogy valamennyi kérelmem tárgyában döntést hozott-e a bíróság. Az ítélet indokolása alapján nem volt tehát megállapítható, hogy valamennyi kereseti kérelmem ítélt dolognak minősült-e, azaz mely kereseti kérelmeim ismételt előterjesztésére van eljárásjogi lehetőségem. Az ítélet indokolásából valószínűsíthető volt, hogy az egyik kártérítési igényem tárgyában a bíróság nem hozott döntést, ezért az ítélet kiegészítését kértem. Az ítélet kiegészítése iránti kérelmemet a bíróság elutasította, a döntése indokolásában azonban pótolta a korábbi mulasztását és fenntartotta a bíróság téves jogértelmezéséből és a bizonyítási jogom korlátozásából fakadó fakadó jogszabálysértő állapotot.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság által kirívóan súlyosan jogszabálysértő módon lefolytatott eljárás és a bíróság döntése a tisztességes eljáráshoz, a per ésszerű időn történő befejezéséhez, valamint a jogvita pártatlan eldöntéséhez, továbbá a törvény előtti egyenlőséghez való alapvető jogaim sérelmét eredményezte. Az elsőfokú bíróság eljárása és döntése a bírósághoz forduláshoz való alapvető jogom sérelmét eredményezte, az eredetileg perbe nem vont alperesek (a Veszprém Megyei Kormányhivatal és a Veszprémi Törvényszék) tekintetében.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Polgári perrendtartás alapelvi szintű rendelkezéseit, elmulasztotta a tájékoztatási kötelezettségét, a kitanítási kötelezettségét.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság a Pp. alapelvi szintű rendelkezéseiben biztosított jogaim korlátozásával, valamint a Pp. alapelvi szintű rendelkezéseiben a bíróság részére előírt kötelezettségek elmulasztásával megsértette az alkotmányos önrendelkezési jogomat.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság megsértette a jóhiszeműség elvét is, tekintettel arra, hogy indokolás nélkül mellőzte azon bizonyítékokat, amelyek az I. r. alperes rosszhiszemű, tudatosan jogsértő magatartását támasztották alá.

A per alapját ugyanis az I. r. alperes által velem szemben benyújtott, valótlan tényállításokra és koholt bizonyítékokra (megtévesztő módon készített fényképekre) alapított birtokvédelmi kérelem alapján lefolytatott eljárások és ezen eljárások során hozott sorozatos jogszabálysértő döntések képezik.

Az elsőfokú eljárás során a jegyző megállapította, hogy az I. r. alperes „nyilvánvalóan alaptalanul” fordult a hatósághoz, ezért a birtokvédelmi kérelmét (amelyben az I. r. alperes engem egyébiránt rongálással is hamisan vádolt) érdemi vizsgálat nélkül elutasította és az I. r. alperest eljárási bírsággal sújtotta. A jogorvoslati eljárások során az eljáró hatóságok (a Veszprém Megyei Kormányhivatal és a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) sorozatosan jogszabálysértő módon folytatták le az eljárásaikat, s jogszabálysértő döntéseket hoztak. Az eljáró hatóságok az eljárás során feltárt bizonyítékokkal ellentétes megállapításokat tettek, s ezen iratellenes megállapításokra alapított döntéseikkel mentesítették az I. r. alperest az eljárási bírság megfizetése alól, továbbá a vonatkozó

törvényi rendelkezésekkel ellentétes módon rendelkeztek az eljárás során felmerült költségek viseléséről. A másodfokú közigazgatási hatóság több döntésében is velem fizettette meg az I. r. alperes eljárási költségeinek egy részét. Ezen hatósági döntéseket utóbb a közigazgatási bíróság hatályon kívül helyezte, ám a közigazgatási bíróság ezen döntései is jogszabálysértőek voltak, amelyekhez a másodfokú közigazgatási hatóság kötve volt a megismételt eljárás során. Ezért a megismételt eljárás során a közigazgatási hatóságok ismét jogszabálysértő döntéseket hoztak, majd a jogszabálysértő hatósági döntések elleni bírósági felülvizsgálati eljárások során a közigazgatási bíróság ismét jogszabálysértő döntéseket hozott.

Az ügyben eljáró másodfokú közigazgatási hatóság és a közigazgatási bíróság az elsőfokú eljárás során feltárt bizonyítékok ellenére leplezték az I. r. alperes rosszhiszemű magatartását, s a jegyzői eljárás során feltárt bizonyítékokkal, valamint a jegyző által megállapított tényállással ellentétes megállapításokat tettek.

Az jelen indítványom tárgyát képező polgári peres eljárás tárgyában különös jelentősége volt az I. r. alperes birtokvédelmi eljárás során tanúsított rosszhiszemű magatartásának, mind a kártérítés, mind pedig a jogalap nélküli gazdagodás tekintetében. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére indokolás nélkül mellőzte az I. r. alperes rosszhiszemű magatartására vonatkozó okirati és egyéb bizonyítékokat, azaz leplezte az I. r. alperes rosszhiszemű magatartását.

Álláspontom szerint az I. r. alperes rosszhiszemű magatartásának bíróság általi palástolása sérti az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseit, valamint a törvény előtti egyenlőségre vonatkozó alapvető jogaimat, a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való alapvető jogaimat.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság sértette a bírósághoz forduláshoz való alapvető jogomat a II. r. alperes tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ugyanis elutasította a jogalap nélküli gazdagodás tárgyában benyújtott keresetemet a II. r. alperes vonatkozásában, holott az I. r. alperes vonatkozásában a jogalap nélküli gazdagodás ténye megállapítást nyert. Sőt, noha az I. r. alperes az elsőfokú eljárás során kezdetben tagadta a jogalap nélküli gazdagodás tényét (s mint azt a tárgyaláson kifejtette, neki az a pénz jár, amit én – az I. r. alperes megfogalmazása szerint tartozatlanul, valójában a jogszabálysértő, ámde jogerős hatósági döntések rendelkezései alapján – megfizettem neki), az eljárás későbbi szakaszában meggondolta magát és a per tárgyalásán visszafizette a követelésemnek megfelelő összeget.

Az alperesek ugyanis házastársak, ezért álláspontom szerint az I. r. alperes jogalap nélküli gazdagodása esetén a II. r. alperes is jogalap nélkül gazdagodott, hiszen az I. r. alperes jogalap nélküli gazdagodása nem képezi a házastársi különvagyon részét. Az I. r. alperes jogalap nélküli gazdagodásával a házastársi közös vagyon gyarapodott, ezért a jogalap nélküli gazdagodás tárgyában az alperesek egyetemleges felelőssége állt fenn.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság kártérítés tárgyában hozott döntése is sértette a bírósághoz forduláshoz való alapvető jogomat a II. r. alperes tekintetében. Álláspontom szerint ugyanis az I. r. alperes jogellenes és felróható magatartásával okozott kár megtérítésére vonatkozóan az alperesek egyetemleges felelősséggel tartoznak a közöttük fennálló házastársi kapcsolat, valamint a közöttük fennálló teljes szándék- és akarategységre vonatkozó törvényi vélelem alapján. A házastársak egyetemleges felelőssége, valamint a házastársi vagyonszövetség ellenére az elsőfokú bíróság a kártérítés tárgyában is elutasította a keresetemet a II. r. alperes tekintetében.

Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság által vétett súlyos eljárási jogszabálysértések nem voltak orvosolhatók a jogorvoslati eljárás során, ezért a másodfokú bíróságnak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséről kellett volna rendelkeznie.

A másodfokú bíróság felismerte ugyan, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon járt el azáltal, hogy nem tett eleget a törvény által előírt kötelezettségének, elmulasztotta a tájékoztatási kötelezettségét a bizonyítási teherre vonatkozóan, valamint a kísértékű perekre vonatkozó rendelkezések alkalmazását illetően (különösen a bizonyítási indítvány előterjesztésére és a keresetváltogatás előterjesztésére vonatkozó határidők elmulasztásának jogkövetkezményeiről). A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy jogszabálysértő módon járt el az elsőfokú bíróság azáltal is, hogy korlátozott a bizonyításhoz való jogom, valamint a keresetváltogatáshoz való jogom gyakorlásában.

Mindezek ellenére, azaz a jogorvoslati eljárás során nem orvosolható súlyos eljárási jogszabálysértések ellenére nem helyezte hatályon kívül az elsőfokú döntést és nem utasította új eljárás lefolytatására az elsőfokú bíróságot.

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság eljárása és döntése is sérti az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseit. A másodfokú bíróság nem nyújtott jogorvoslatot az elsőfokú bíróság által vétett súlyos jogszabálysértésekkel szemben, noha felismerte azokat.

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság mulasztása, ill. jogszabálysértő eljárása és jogszabálysértő döntése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. rendelkezése által biztosított jogorvoslatihoz való alapvető jogomat.

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság eljárása és döntése ugyancsak sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. rendelkezései által biztosított tisztességes módon lefolytatott bírósági eljáráshoz és a jogvita ésszerű határidőn belül való, pártatlan elbírálásához való alapvető jogomat.

A másodfokú bíróság az eljárás során nem vette figyelembe, hogy a tárgyaláson való megjelenésben akadályoztatva voltam, holott erről a másodfokú bíróságot a tárgyalás napján benyújtott beadványomban tájékoztattam, s az eljáró bírói tanács leíróján keresztül gondoskodtam arról is, hogy az eljáró bírói tanács elnöke a tárgyalást megelőzően megkapja a beadványomat. A beadványomban egyebek mellett olyan előre nem látható indokokra hivatkoztam, mint például a jogi képviseletem megszűnésére. (A jogi képviselőmnek adott megbízást a kitűzött tárgyalást megelőzően néhány nappal – rajtam kívül álló, nekem fel nem róható okból – felmondtam, a meghatalmazást azonnali hatállyal visszavontam.) Hivatkoztam továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság az ítélethozatalt követően kitűzött tárgyaláson elutasította az ítélet kiegészítése iránti kérelmemet, ugyanakkor ezen elutasító döntése indokolásában részben orvosolta az elsőfokú ítélet egyik hibáját, ezért a fellebbezésemet módosítani kívántam.

A megszűnt jogi képviseletemre, valamint a tárgyaláson megjelenésben való akadályoztatásomra, továbbá az elsőfokú ítélet kiegészítése iránti kérelmemet elutasító döntésre hivatkozva kértem a tárgyalás elhalasztását, amely kérelmemet, valamint a beadványomban foglaltakat a másodfokú bíróság indokolás nélkül mellőzte. Álláspontom szerint a másodfokú bíróság ezen mulasztása is sértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat.

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság döntése sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. rendelkezése által biztosított, a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogvita pártatlan elbírálásához való alapvető jogomat az alábbiak miatt is.

A másodfokú bíróság a tényekkel és az eljárás során feltárt okirati bizonyítékokkal ellentétes megállapítást tett, és ezen iratellenes megállapítására hivatkozva megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, s a jogerős döntése értelmében – a törvényi rendelkezések ellenére – teljes mértékben pervesztes lettem a kártérítési keresetem tárgyában. A másodfokú bíróság megállapítása szerint én elmulasztottam az együttműködési kötelezettségemet azáltal, hogy végrehajtási eljárást indítottam az I. r. alperessel szemben anélkül, hogy a végrehajtási eljárás megindítása előtt megpróbáltam volna felszólítani az I. r. alperest az önkéntes teljesítésre. Én azonban az eljárás során okirati bizonyítékokkal támasztottam alá, hogy az I. r. alperes nem hajlandó velem semmilyen kommunikációra, a postai könyvelt küldeményeim sem vette át, így a fizetési felszólítást sem. Az eljárás során hivatkoztam arra, hogy I. r. alperessel sem szóban, sem írásban, sem pedig közvetítő útján nem volt lehetőségem a kapcsolatfelvételre, így a követelésem behajtására nem volt egyéb lehetőségem, mint a jogerős hatósági döntések alapján a végrehajtási eljárás megindítása.

A másodfokú bíróság iratellenes megállapításával ellentétben én tehát nem mulasztottam el az együttműködési kötelezettségemet. Az együttműködési kötelezettségét éppen az I. r. alperes mulasztotta el, egyrészt azáltal, hogy nem tett eleget önként a fizetési kötelezettségének, másrészt azáltal, hogy nem volt hajlandó átvenni a fizetési felszólítást sem.

A végrehajtási eljárás megindítására az I. r. alperes adott okot azzal, hogy nem tett eleget önként a jogerős hatósági döntések rendelkezéseiben foglalt pénzfizetési kötelezettségének. Mivel a jogerős hatósági döntéseket a közigazgatási bíróság utóbb hatályon kívül helyezte, a végrehajtási eljárás költségeit nekem kellett viselnem a Vht. vonatkozó rendelkezései alapján. Mivel azonban a végrehajtási eljárás megindítására az I. r. alperes jogellenes és felróható magatartása miatt került sor, a végrehajtási eljárás során felmerült költségek megtérítése iránt kártérítési igényt leírtam fel vele szemben.

A jogalap nélküli gazdagodás tárgyában előterjesztett kereseti kérelmem benyújtására ugyancsak az I. r. alperes adott okot azáltal, hogy nem volt hajlandó önként visszafizetni a velem jogellenes módon megfizettetett költségeket, holott tudomást szerzett arról, hogy a közigazgatási bíróság hatályon kívül helyezte a jogszabálysértő hatósági döntéseket.

Nem hagyható figyelmen kívül azonban az a tény, hogy a kártérítés és jogalap nélküli gazdagodás tárgyában megindított polgári peres eljárás tárgyát azon eljárások során felmerült költségek (egy része) képezi, amely eljárások az I. r. alperes rosszhiszemű magatartása miatt, az általa velem szemben a jegyző előtt benyújtott, valótlan tényállításokra és koholt bizonyítékokra alapított, „nyilvánvalóan alaptalan” birtokvédelmi kérelem alapján indult. Álláspontom szerint emiatt az I. r. alperes magatartása a jelen ügyben (is) a kezdetektől fogva rosszhiszeműnek minősült, az I. r. alperes a kezdetektől fogva jogellenes és felróható magatartást tanúsított. Téves tehát az elsőfokú bíróság azon megállapítása, amely szerint az I. r. alperes egy meghatározott ideig jogszerűen tartotta magánál azt az összeget, amelynek megfizetésére engem a másodfokú hatóság jogerős döntése kötelezett. Az I. r. alperes ugyanis a hatóság megtévesztésére és károkozásra irányuló magatartása útján jutott jogtalan előnyhöz, s a saját felróható magatartása, valamint a közigazgatási hatóság és a közigazgatási bíróság jogszabálysértő eljárásai alapján tett szert jogtalan haszonra. A jogtalan haszonszerzés mértéke ugyan nem haladta meg a szabálysértési értékhatárt, azonban a károkozás mértéke igen.

Álláspontom szerint az első- és másodfokú bíróság is jogszabálysértő módon járt el azáltal, hogy az I. r. alperes rosszhiszemű, tudatosan jogsértő magatartását (amely adott esetben még a csalás gyanúját is felvetheti) leplezte. Álláspontom szerint az eljáró bíróságok az I. r. alperes tudatosan jogellenes, rosszhiszemű magatartásának leplezésével, valamint az eljárás során feltárt bizonyítékokkal ellentétben, az ügy szempontjából lényeges tényekre vonatkozó valótlan tartalmú megállapításokra (pl. az együttműködési kötelezettség hiánya terén) alapított döntéseikkel, továbbá az ügy szempontjából (a kártérítési felelősség és a jogalap nélküli gazdagodás szempontjából) ugyancsak lényeges tények (az I. r. alperes jogellenes, felróható magatartása) elhallgatásával, leplezésével megsértették az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseit, a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat.

Álláspontom szerint a másodfokú bírósági döntés a tudatosan jogsértő magatartást tanúsító I. r. alperest törvénybe ütköző módon támogatja, míg engem, a tudatosan jogkövető magatartást tanúsító felet jogellenes módon sújt.

Álláspontom szerint a másodfokú döntés a vonatkozó anyagi jogi és eljárásjogi jogszabályok mellett, a jelen indítványomban hivatkozott alaptörvényi rendelkezéseken túlmenően sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bek. rendelkezését, valamint az Alaptörvény 28. cikk rendelkezését is.

Sajnálatos módon az I. r. alperessel szemben, illetőleg az általa megindított valamennyi bírósági eljárásban a fentiekhez hasonló jogsértéseket tapasztaltam, legalábbis a veszprémi bíróságok előtt. Közigazgatási, és más polgári ügyekben éppúgy, mint a büntetőeljárások során. Hasonló jogsértéseket tapasztaltam egyes közigazgatási hatóságok előtt is.

Feltételezésem szerint ezen sorozatos és következetes jogsértések egyik lehetséges oka az I. r. alperes kiterjedt, közel ötven éves kapcsolatrendszerében keresendő.

Ezért az I. r. alperessel szemben megindított közigazgatási eljárások során az illetékes közigazgatási hatóságok kizárását indítványoztam, s az indítványom alapján az illetékes közigazgatási hatóságok helyett más megyében működő közigazgatási hatóságok jártak, ill. járnak el.

A veszprémi bíróságok előtt folyamatban lévő eljárásaimban pedig a Veszprémi Törvényszék illetékességi területén kívül működő bíróságok kijelölését kértem, egyebek mellett arra hivatkozva, hogy az I. r. alperes által kezdeményezett, a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által kirívóan súlyosan jogszabálysértő és részrehajló módon lefolytatott közigazgatási per során hozott törvénysértő ítélet Kúria általi hatályon kívül helyezését követően az I. r. alperessel szemben megindított újabb kártérítési perben II. r. alperesként perbe vontam a Veszprémi Törvényszéket, tekintettel arra, hogy a károm részben a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogellenes eljárásából fakad.

Az I. r. alperessel szemben a veszprémi bíróságok előtt lefolytatott eljárások során hozott döntések alapján úgy vélem, hogy az I. r. alperessel szemben csak Veszprém megyén kívüli, a Veszprémi Törvényszék illetékességi területén kívül működő bíróságoktól várható törvényes jogalkalmazás.

Véleményem szerint a jelen indítványom tárgyát képező elsőfokú eljárás iratanyagai alapján kizárható az eljáró bíróság befolyásoltsága, a jogszabálysértéseket feltehetően bírói tévedés, ill. mulasztás eredményezte, azonban a másodfokú eljárásról ugyanez nem mondható el.

Az elsőfokú eljárás tárgyalásán engedélyt kértem és kaptam a tárgyaláson hangfelvétel készítésére. A hangfelvételt pótlólag csatolom, egyebek mellett azon tényelődásom igazolása céljából, amelyet a tárgyalás során felvett jegyzőkönyvek nem, vagy nem pontosan támasztanak alá. Így pl. a közigazgatási hatóság és a bíróság perbe vonására irányuló indítványom tárgyaláson való előterjesztésének igazolása céljából.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntések sértik a polgári eljárásjog több alapelvét is, a rendelkezési elvet, a tárgyalási elvet, a perhatékonyság elvét, a perbeli esélyegyenlőség elvét, a fegyveregyenlőség elvét, a jóhiszeműség elvét, a peranyag-szolgáltatás elvét, a szabad bizonyítás elvét és a kereseti kérelemhez kötöttség elvét. Ezen eljárásjogi alapelvek megsértése a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelmények sérelmét, a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogom sérelmét eredményezték.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntések sértik a bírósághoz fordulás jogát, a pártatlanság elvét, a jogegyenlőséget, az ésszerű idő követelményét és a jogorvoslathoz való jogot is, ezáltal is sértik a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelményeit.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntések a fentiekben hivatkozott perbeli eljárási jogaim gyakorlásának korlátozásával, ill. akadályozásával sértik az alkotmányos önrendelkezési jogomat, ez pedig a jogbiztonság, a jogállamiság sérelmét eredményezi.

**A fentiekre tekintettel kérem, hogy szíveskedjék a sérelmezett bírósági döntéseket megsemmisíteni.**

Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

XV. cikk (1) bek. *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*

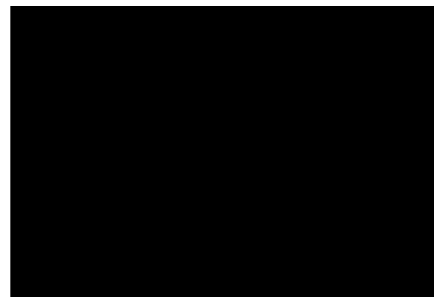
XXVIII. cikk (1) bek. *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

XXVIII. cikk (7) bek. *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

28. cikk *A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.*

Budapest, 2016. május 30.

Tisztelettel:





Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 52. § (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 56. § (1) bekezdésére tekintettel az alábbi

### jognyilatkozatot

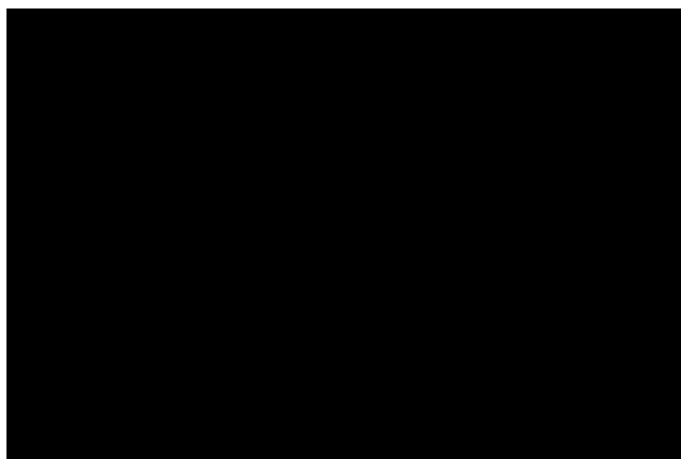
teszem:

Kijelentem, hogy egyedi bírói döntés megsemmisítése iránti kérelem tárgyában előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványom nyilvánosságra hozatalához

hozzájárok / nem járlok hozzá.

Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához

hozzájárok / nem járlok hozzá.



ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1100-0/2016
Érkezett:	2016 JÚN 03.
Peldány:	1/2016
Munk. det.	

